

Frankrike väcker liv i det koloniala civiliseringsprojektet för att kunna konkurrera om adoptivbarn i Tredje världen
(ur *Mana* 5/2008)

Tobias Hübinette & Daniel Cidrelius

För att motverka de fallande födelsetalen bland den infödda majoritetsbefolkningen och väga upp den demografiska obalansen i ett alltmer åldrande Frankrike som bland annat orsakas av de 25 000 utvisningar och deportationer av papperslösa unga migranter som Sarkozy gick till val på att lova att genomföra varje år, har den franska regeringen beslutat sig för att satsa på att kraftigt öka de internationella adoptionerna, väl medveten om att det är vita fransmän tillhörandes de övre skikten som främst drabbas av barnlöshet och därför adopterar.

Sarkozy-administrationens familjdepartement fick förra året i uppdrag att vända det minskande antalet internationella adoptioner som år 2007 uppgick till 3162 barn, samtidigt som adoptionssiffrorna har mångdubblats sedan millenieskiftet i bland annat grannländerna Spanien och Italien. En bidragande orsak till de minskande adoptionerna till Frankrike förutom den ökande konkurrensen från andra västländer, har att göra med den senaste tidens avslöjanden om människohandel och trafficking som franska adoptionsorganisationer har varit inblandade i, och som gett dessa dåligt rykte i ursprungsländerna i Tredje världen.

I december förra året dömdes exempelvis sex personer från den franska adoptionsbyrå Zoés Ark (L'Arche de Zoé) till fleråriga fängelsestraff i Tchad efter att under falska premisser ha försökt föra ut 103 påstådda föräldralösa barnsoldater från Darfur i ett chartrat flygplan vilka i själva verket både hade föräldrar och var tchadier och inte sudaneser. Efter gripandet utbröt antiadoptiondemonstrationer i Tchads huvudstad N'Djamena, och flera afrikanska regeringar fördömde internationell adoption, samtidigt som barnlösa franska övre medelklasspar och adoptivfamiljer i sin tur demonstrerade för internationell adoption utanför presidentpalatset på Champs-Élysées i Paris. Historien slutade med att adoptionsbyråns anställda som från början hade haft officiellt stöd av presidentens förra fru Cécilia Sarkozy, släpptes och flögs hem till Frankrike i utbyte mot att fransk militär sändes till den brutala tchadiska militärdiktaturens hjälp för att slå ned ett uppror. Den i Väst utbredda föreställningen om ett närmast oräkneligt antal föräldralösa och därmed "adopterbara" barn i Tredje världen fick sig dessutom en knäck i juli i år, när FNs barnfond UNICEF skrev ned det verkliga antalet föräldralösa barn som helt saknar kontakt med båda sina föräldrar från 130-140 miljoner till omkring 13 miljoner.

Innan sommaren presenterade regeringens särskilde utredare i adoptionsfrågor Jean-Pierre Colombani, tidigare VD för dagstidningen *Le Monde*, sin rapport som syftar till att få de franska domstolarna och myndigheterna att frångå sin tidigare på grund av adoptionsskandalerna försiktiga hållning vid godkännanden av internationella adoptioner, och att så långt det är möjligt försöka komma runt ursprungsländernas allt hårdare restriktioner som blivit en följd av de antivästerländska stämningar som brett ut sig i hela Tredje världen sedan utbrottet av "kriget mot terrorismen" 2001. I slutet av augusti meddelade så familjeminister Nadine Morano och människorättsminister Rama Yade att Colombanis rapport kommer att antas som statlig adoptionspolitik.

Regeringens strategi går ut på att sända ut speciella grupper av unga fransmän till de franska ambassaderna i det franska imperiets före detta kolonier i Karibien, Afrika, Asien och Oceanien, vilka främst rekryteras från den etablerade franska NGO:n Association française des volontaires du progrès (Frivilligorganisationen för framsteg), och vilka ska engagera sig i

biståndsprojekt till utvalda barnhem, sjukhus och andra typer av institutioner som kan tänkas inhysa så kallade "adopterbara" barn, och därefter så fort som möjligt försöka få ut dessa ur landet. Den första gruppen sänds till Kambodja som den senaste tiden skakats av ett flertal avslöjanden om barnhandel, och redan vid årets slut ska sådana speciella "volontärgrupper för internationell adoption" enligt planerna ha etablerat sig vid minst 20 franska ambassader inom det forna imperiet för att därmed på allvar genom ljusskygga så kallade "donationer" och "bidrag" till myndigheter och organisationer i ursprungsländerna, och i namn av mänskliga rättigheter och fransk humanitet och modernitet kunna konkurrera om "Tredje världen-barn" inte bara med Spanien och Italien utan också med USA och Sverige, världens största och ledande adoptionsländer i absoluta respektive proportionella tal, i genomkorrumpade ursprungsländer som Vietnam, Libanon, Franska Polynesien, Haiti, Burkina Faso och Madagaskar.